

ת"פ 13882/12/15 - מדינת ישראל נגד ד"ר אברהם דותן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 13882-12-15 מדינת ישראל נ' דותן ואח' 08 ספטמבר 2016

בפני
בעניין: כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
1. מדינת ישראל
ע"י עו"ד נועם שביט
ועו"ד אורן פינטו-גבסון

המאשימה

נגד

1. ד"ר אברהם דותן ע"י בא כוחו עו"ד
יהושע רוניק

הנאשם

גזר דין

הנאשם 1 שימש כרופא בכיר במחלקת הרדמה ומנהל יחידת התעוררות בבית חולים וולפסון, ועבד גם במרפאת הכאב בבית החולים. הוא מוגדר כעובד ציבור. במסגרת תפקידו, היה מוסמך להמליץ על שימוש בקנבוס רפואי ולחתום על טפסי בקשה לקבלת רישיון שימוש בקנבוס למטרות רפואיות.

הנאשם 2 הוא פושט רגל שאין בבעלותו או על שמו חשבונות בתאגיד בנקאי, ובין שני הנאשמים הייתה הכרות מוקדמת שהחלה לפני 8 שנים.

עובר לשנת 2011 קשרו הנאשמים קשר לתת ללקוחות פוטנציאליים שירותים במסגרת תפקידו של נאשם 1 תמורת קבלת תשלום שלא כדין מהלקוחות ולספק ללקוחות אלה קנבוס רפואי.

החל משנת 2011 ועד ל-15.10.15 פעלו הנאשמים לקידום הקשר הפלילי ביניהם, בכך שנאשם 2 יצר קשר עם לקוחות שביקשו לקבל רישיון לשימוש בקנבוס תמורת תשלום, הנאשם היה קובע ללקוח תור במרפאת הכאב של הנאשם 1 בבית החולים, שלא דרך מערכת זימון תורים, ולמועד מוקדם באופן משמעותי מזה שניתן היה לקבל דרך מערכת זימון התורים.

סמוך לאחר מכן, היה נפתח ללקוח תיק רפואי במרפאות החוץ של בית החולים וולפסון והנאשם 2 היה מעביר את התיק הרפואי של הלקוח לטיפול באחריותו של נאשם 1 במסגרת עבודתו כרופא במרפאת הכאב בבית החולים. הנאשם 1 מסר את החותמת שלו כרופא לנאשם 2, על מנת שזה האחרון יעשה בה שימוש.

נאשמים ניפקו בצוותא עבור הלקוחות טופס בקשה לרישיון שימוש בקנבוס רפואי ומסמכי גיליון בדיקה ומעקב חתומים בחותמת הנאשם 1. הבקשות והמלצות הרופא נחזו להיות מסמכים העומדים בתנאים הקבועים בנהל 106 של משרד הבריאות הדין ברשימות לשימוש בקנבוס רפואי, קובע את התנאים הנדרשים לקבלת הרישיון, בין היתר, בתחום הכאב כאשר הנהל קובע כי יש להגיש בקשה לקבלת רישיון למטרה רפואית, לאחר מיצוי אפשרויות הטיפול המקובלות. תנאי לקבלת הרישיון הוא היות המבקש מטופל במרפאת כאב מוכרת תקופה של שנה לפחות לפני הגשת הבקשה, יש לקבל המלצת מרפאת הכאב בה מטופל מבקש הרישיון ולמלא שאלון רפואי מלא.

טפסי הבקשה לקבלת רישיון עם המלצת הרופא היו מועברים ליחידה קנבוס רפואי במשרד הבריאות, שהיא המוסמכת להעניק רישיון כזה ותשובת היחידה הייתה מועברת ללקוח ולנאשם 1.

בתקופה הרלבנטית הפעילו הנאשמים וניהלו פעילות כלכלית העולה כדי עסק בעל מנגנון, ממנו הפיקו הכנסות שעליהן נמנעו מלדווח בכוונה להתחמק מתשלום מס כדין.

במסגרת הקשר ביניהם סיפקו הנאשמים או ניסו לספק קנבוס לעשרות רבות של לקוחות, במרמה ובנסיבות מחמירות בתמורה לסך של לכל הפחות 344,306 ₪. כספים אלה מהווים שוחד שהנאשם קיבל, והנאשם 2 הינו מתווך לשוחד. ההכנסות שהנאשמים קיבלו מהוות רכוש אסור, והנאשמים עשו פעולות ברכוש זה במטרה להסתיר או להסוות את מקורו.

בכתב האישום שהוגש כנגד הנאשמים, הגיע הנאשם 1 להסדר טיעון עם התביעה שעל פיו תוקן כתב האישום. במסגרת כתב האישום המתוקן הודה הנאשם והורשע ב-63 עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ב-67 עבירות של לקיחת שוחד לפי סעיף 290 לחוק העונשין, ב-28 עבירות של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפק' הסמים המסוכנים, ב-35 עבירות של ניסיון להספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפק' הסמים יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, ב-36 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, ב-26 עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, בשתי עבירות של הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, ב-10 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפק' מס הכנסה וב-13 עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 220(5) לפק' מס הכנסה.

בכתב האישום מתוארים עשרות מקרים שבהם פנו לקוחות לנאשם 2 ותמורת תשלומי כסף שונים היה שהנאשם פותח תיק רפואי במרפאת הכאב של בית חולים וולפסון שם צויין ככזב כאילו הלקוח עבר תאונה, קיבל זריקה והוזמן לביקורת, הלקוח היה מוזמן למרפאת הכאב שלא דרך מערכת זימון תורים ובמועד מוקדם בהרבה מזה שהיה מגיע למרפאה אילו הזמין תור כדין, שם היה פוגש את הנאשם 1 שהיה חותם עבורו על טפסים שונים ושולח אותו לצילומים במחלקת ההדמייה של בית החולים. באופן זה, תמורת תשלום שוחד היו הנאשמים שולחים את הטפסים למשרד הבריאות, חלק מהבקשות לקבלת רישיון היו נענות ובגין זו הורשע הנאשם במרמה והפרת אמונים, קבלת שוחד והספקת סם מסוכן, חלק מהבקשות לא נענו ובגין זאת הורשע הנאשם בניסיון להספקת סם מסוכן וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ב- 42 האישומים הרשומים בכתב האישום מפורטים המעשים שנעשו ע"י הנאשמים ביחס ל-42 לקוחות שביקשו לקבל רישיון לקנבים רפואי למרות שלא עמדו בקריטריונים הקבועים בנוהל של משרד הבריאות, כפי שפורט לעיל. באישום ה-43 מפורטים אירועים המתייחסים לזירוז תורים ע"י נאשם 2 ומתן המלצות כוזבות ע"י נאשם 1, בלא שידועה התמורה ששולמה בגין זאת, ומדובר ב-20 לקוחות שפנו וקיבלו המלצות מנאשם 1 אולם החקירה לא גילתה מה התמורה ששולמה על ידם. האישום ה-44 מתאר אירוע זהה לאלה שפורטו ב-42 האישומים הראשונים.

האישום ה-45 מתייחס לאי דיווח מעסק כאשר הנאשמים הפיקו במשותף הכנסות בסך 344,306 ₪. בשנת המס 2011 קיבלו 10,000 ₪, בשנת המס 2013 קיבלו 33,650 ₪, בשנת המס 2014 קיבלו 50,800 ₪ ובשנת המס 2015 קיבלו 249,856 ₪. הנאשם נמנע מלדווח לפקיד השומה על הכנסותיו מהעסק הוא גם לא ניהל פנקסי חשבונות בכוונה להתחמק ממס ובגין זאת הורשע ב-3 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפק' מס הכנסה ו-4 עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפק' מס הכנסה.

אישום 46 מתאר הכנסות שהיו לנאשם שאינן קשורות לעבודתו בבית החולים, כאשר הופקדו לחשבונות הבנק שלו ושל אשתו החל משנת 2008 ועד שנת 2015 סך כולל של 615,560 ₪. בגין זאת הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-7 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפק' מס הכנסה ו-9 עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפק' מס הכנסה.

האישומים 48 עד 50 זהים במהותם ל-42 האישומים הראשונים.

בין הצדדים הושג כאמור הסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. הצדדים הגיעו להסדר "סגור" בעניין עונש המאסר שיוטל על הנאשם, הוסכם כי יוטל עליו עונש של 46 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. כמו כן הוסכם כי יחולט רכוש שנתפס מהנאשם, אולם לא הוסכם שיעור הקנס שיוטל עליו.

העבירות המתוארות בתיק זה מגלות מסכת חמורה של אירועים, כאשר הנאשם ניצל את מעמדו כרופא בכיר וכעובד במרפאת הכאב ומוסמך לתת המלצות למי שמבקש רישיון לקבלת קנבוס רפואי, הוא זייף מסמכים וחתם על המלצות כוזבות ועל עובדות שלא היו במציאות, כדי לאפשר ללקוחות לקבל רישיון לקנבוס רפואי. מדובר במעילה חמורה באמון, כאשר הנאשם ניצל את מעמדו ואת תפקידו לקבלת שוחד וגרם לכך שאנשים שלא היו זכאים לקבל את סם הקנבוס, קיבלו אותו או שפנו לקבל רישיון לקבלת הסם, שלא כדין.

אלמלא הושג הסדר הטיעון, העונש שהיה נגזר על הנאשם היה אמור להיות חמור בהרבה ולשקף את חומרת המעשים של ניצול לרעה של תפקידו של הנאשם ומעמדו לצורך הפקת רווח כספי, והספקת סם למי שאינו זכאי לכך. יחד עם זאת, אין אפשרות להתעלם מנסיבה מרכזית והיא הודאתו של הנאשם באשמות מיד, ללא ניהול משפט סרק ותוך לקיחת אחריות על מעשיו.

בעקבות גילוי הפרשה, הודח למעשה הנאשם מתפקידו בבית החולים כי מאז נובמבר 2015 הפסיק לקבל משכורת. סביר להניח שהרישיון שלו לעסוק ברפואה ישלל, ומכאן שהעונש שיוטל עליו, ללא קשר לאורך תקופת המאסר או

לגובה הקנס יהיה עונש כבד מטבעו. בנוסף לזאת, יש להתחשב במסמכים שהוגשו בדבר מחלות שהנאשם סובל מהן שמצריכות טיפול רפואי וקבלת תרופות, עמיתיו של הנאשם במקום עבודתו תיארו את אופיו הטוב ואת נכונותו לעזור ולסייע בניתוחים בבית החולים, הוא היה מתנדב לשמש כתורן לילה למרות מעמדו הבכיר וגם התנדב במשך שנתיים לסייע בטיפול שיניים לילדים ולנוער בסיכון.

בהתחשב בנסיבות שפורטו, העונש שהציגו הצדדים בהסדר הטיעון נראה מאוזן ומשקף את האינטרס הציבורי, גם אם עונש זה לא היה נגזר אלמלא הודה הנאשם באשמתו ואלמלא נסיבותיו האישיות, שאחרת היה נגזר עליו עונש מאסר ארוך יותר מזה שהוצע.

מאחר שמדובר בהסדר "סגור", אין צורך להכנס למתחמי ענישה ואני גוזר על הנאשם עונש של 46 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 9.11.15 ועד ל- 27.12.15. כמו כן אני מטיל עליו 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה שעניינה מרמה והפרת אמונים, קבלת דבר במרמה, הספקת סם, עבירת שוחד, לרבות ניסיון לעבור עבירות אלה. עוד אני מטיל עליו שנה מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים עבירות בניגוד לפק' מס הכנסה או חוק מע"מ.

על פי הסכמת הצדדים, אני מורה לחלט רכב פולקסווגן מספר רישוי 78-662-70 שבעלות הנאשם וכן סכום של 79,004 ₪ מחשבון מספר 62741 בסניף 130 של בנק יהב, וסכום של 7,662 ₪ מחשבון 6448919 בסניף 816 של בנק לאומי.

כאמור, עונש המאסר היה מוסכם על הצדדים והוא הדין בחילוט הרכוש. הצדדים חלוקים ביניהם בדבר גובה הקנס שיוטל על הנאשם, אם יוטל. לגירסת התביעה, בהתחשב בהוראות החיקוק המאפשרות הטלת קנס על הנאשם המגיע מעל למיליון ₪, עתרה התביעה להטיל על הנאשם קנס בגובה של מאות אלפי שקלים. הסנגור מצידו ביקש להמנע מתשלום קנס ולחלופין ביקש כי הקנס יהיה נמוך ככל האפשר בהתחשב עובדה שייגזר על הנאשם עונש מאסר לא קצר, הוא לא יוכל עוד לעסוק במקצועו ובמצבו הכלכלי.

בעבירות שנועדו להפיק רווח כספי, הטלת קנס היא חלק אינטגרלי מהענישה ולא ניתן להמנע מכך. יחד עם זאת, אין להתעלם מהשפעת עונש של קנס על המשך חייו של הנאשם כאשר הוא עתיד להכנס לכלא לתקופה לא קצרה, לא יוכל עוד לעסוק במקצועו וכן בהתחשב במצבו הרפואי. עוד יש לשקול את העובדה שבמקביל להטלת קנס, יחולט מאת הנאשם רכוש וכספים בשווי של כ-150,000 ₪.

לא ניתן לדעת איזה סכום מתוך הסך הכולל של 350,000 ₪ שקיבלו שני הנאשמים עבר לידי הנאשם, אולם מאחר והנאשם קשר קשר עם הנאשם האחר, יש לראותו כאילו קיבל הסכום כולו.

בהתחשב ברמת הענישה הנהוגה בעבירות אלה לעניין הטלת עונש של קנס, אני מחליט לגזור על הנאשם קנס בסך 250,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים של 25,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.18 וב-1 לכל חודש שלאחריו. אי תשלום

שני תשלומים רצופים במועד, יעמיד כל סכום הקנס לפרעון מיידי, ואם הקנס לא ישולם, יהיה על הנאשם לשאת ב-8 חודשי מאסר תמורת אי תשלום הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' באלול תשע"ו, 08 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמית

חתימה